



JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. november 2009
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsbeh: Flemming Petersen
Sagsnr.: 2009-156-0195
Dok.: FPE40834
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. november 2009 vedrørende forslag til lov om Den Europæiske Politienhed (Europol) (L 27). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Nicolai Pii

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om Den Europæiske Politienhed (Europol) (L 27):

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren ser betænkeligheder i samarbejdet med tredjelande, herunder dataudveksling med Israel, hvor NGO’er mener, at Israels politi bruger tvivlsomme metoder (tortur) til at få oplysninger? Hvordan vil ministeren sikre, at sådanne oplysninger ikke bruges i Europol og hvordan vil ministeren sikre, at oplysninger om herboende palæstinensiske borgere ikke bruges på ubetyggende vis?”

Svar:

1. Som det fremgår af pkt. 2.7 og 4.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er der efter rådsafgørelsen grundlæggende lagt op til, at udveksling af (person)oplysninger med tredjelande skal ske efter de samme regler som i dag. Der kan herved også henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget.

Som det fremgår af pkt. 4.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, får Europol som noget nyt mulighed for at modtage alle slags oplysninger fra tredjelande efter rådsafgørelsens artikel 23, stk. 3, selv om der (endnu) ikke er indgået en samarbejdsaftale herom efter reglerne i artikel 23, stk. 2.

Da det ikke er Europol – men det pågældende tredjeland – der i første række bestemmer, hvilke oplysninger der skal sendes til Europol, kan der i sagens natur ikke på forhånd opstilles en garanti for, at Europol aldrig ville kunne modtage oplysninger, der er opnået ved tortur. I så fald følger det imidlertid af artikel 6 i EU-traktaten, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det gælder også artikel 3 i konventionen om forbud mod tortur mv.

I øvrigt kan det tilføjes, at Justitsministeriet i en besvarelse af 11. april 2008 af spørgsmål nr. 330 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg har oplyst, at det efter Justitsministeriets opfattelse er nærliggende at antage, at det vil blive anset for at være i strid med artikel 5 om ret til frihed og sikkerhed henholdsvis artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvis der som grundlag

for en domstols afgørelse om varetægtsfængsling henholdsvis om f.eks. ransagning eller indgreb i meddelelshemmeligheden fremlægges udtalelser, om hvilke det er fastslået, at de er afgivet som følge af tortur.

Det kan endelig oplyses, at det følger af artikel 15 i FN-konventionen af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, at de deltagende stater skal sikre, at enhver udtalelse, om hvilken det er fastslået, at den er afgivet som følge af tortur, ikke kan påberåbes som bevis i nogen proces undtagen mod en person, der er tiltalt for tortur, som bevis for, at udtalelsen er afgivet.

2. Særligt for så vidt angår Europols samarbejde med Israel, kan det oplyses, at Rådet for Den Europæiske Union på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. april 2009 vedtog en beslutning, hvorefter Europol bemyndiges til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale med Israel om udveksling af personoplysninger.

Hvis der på et senere tidspunkt opnås enighed mellem Europol og Israel om et udkast til samarbejdsaftale, vil dette udkast skulle forelægges for Rådet til godkendelse. Det er således først på et senere tidspunkt, at der vil skulle tages stilling til, om EU vil tilslutte sig, at Europol indgår en aftale med Israel.